

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 118. Legationes Bajazethis & Ægypti Sultani ad Papam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66444)

Sæcul. XV. præferebat, sacrae militiæ studio ferme
A C. 1490. neglecto, in eandem cum Principibus
 sententiam ibat.

§. CXVIII.

*Legationes Bajazethis & Ægypti
Sultani ad Papam.*

Raynald.
hoc ann.
num. 2. & 3.

Bajazethes, ubi tam potentem, reapse
 tamen inutilem armorum apparatus
 compererat, summam indignationem in
 supremum Rhodiorum Magistrum con-
 cepit, eoquod Zizimum ejus fratrem e
 custodia Equitum dimisisset; quapropter
 missis ad Pontificem Oratoribus cum eo
 foedus pangere decrevit, pollicitus, quod
 centum & viginti aursorum millia pen-
 dere velit, dummodo Papa Zizimum in
 custodia detineret. Sub idem tempus
 missus ab Ægypti Sultano Orator Romam
 venit, qui Pontificem, ut ei Zizimum
 ad Turcas certius opprimendos traderet,
 plurimum incitabat. Ceterum Bajaze-
 this Legatus omni obsequiorum genere
 excipitur, cunctis Cardinalibus ac Papæ
 Ministris obviam effusis; hic jamjam præ-
 ter ingentem gemmarum alioraque
 munerum thesaurum, in promptu habe-
 bat promissam pecuniarum summam,
 quæ in triennem Zizimi pensionem ex-
 penderetur. Præterea quadraginta au-
 reorum millia in singulos annos nume-
 randa

randa promittebantur. Ergo ad publi-^{sacul. XV.}
 cum Purpuratorum Senatum Orator præ-^{A.C. 1490.}
 sentibus cunctis Cardinalibus admitti-
 tur, in quo a Pontifice suscepta fuisse Ba-
 jazethis munera videntur, eumque quot-
 annis pecuniarum summam, quæ pro
 alendo Zizimo spondebatur, recepisse cre-
 dimus: Eumvero hæc agendi ratio mi-
 nime demonstrabat in summo Pontifice
 Turcis bellum inferendi voluntatem, pro
 qua tamen expeditione decimas exigere
 non cessabat. (*)

Cete-

(*) Continuator jam §. priori summum
 Pontificem insimulat, quod Turcicum bellum
 urgere neglexerit, nunc vero crescente ejus
 audacia omnino eundem muneribus corruptum
 nonnisi bellum Turcis inferendi voluntatem
 simulasse, eoque falso obtentu decimas ex-
 tortisse accusat. Verum quales demum hujus
 calumniæ testes adducit Continuator? in §.
 præcedenti inquit: *Si quibusdam Scriptoribus*
fides adhibenda, nullum autem eorum allegat:
 in hoc autem §. ait: *Videtur, credimus &c.* er-
 gone in supremos Principes probra con-
 jicere licet, dummodo cuidam Scriptori ita *videtur*,
 dummodo ipse talia ab illis patrata fuisse *cre-*
dit. Toto hoc paragrafo præter Raynaldum
 Odoricum Continuator nullum omnino testem
 allegat, cum hic tamen ne verbum quidem

Sæcul. XV.

A. C. 1495.

Raynald. ib.
num 4.

Ceterum quem Sultanus Ægypti Legatum Romam decernebat, erat Antonius Millanus Ordinis S. Francisci conventus Jerosolymitani Guardianus; huic datum est negotium, ut in Hispaniam quoque delatus, Regibus Catholicis Ferdinando atque Isabellæ nomine Sultani minas intentaret, eisque significaret, nisi a cæpto Mauros opprimendi consilio desisterent, tunc Sultanium vim Mauris illatam omnium

de munerum acceptatione, aut ficta Pontificis voluntate referat; si Continuator ea, quæ Historicum decet, sinceritate rem narrare voluisset, ex eodem Raynaldo, Natali Alexandro, Palatio, Onuphrio, Bzovio, Spondano, Ciacconio, aliisque Scriptoribus, etiam A Catholicis discere potuisset, quod Bajazethes Romano Pontifici præter Hierosolymæ restitutionem prorsus regia obtulerit munera, ea lege, ut eisdem Zizimum traderet quantocius jugulandum, Papa vero nunquam eundem Bajazethi reddere voluerit, proin ejusmodi munera respuerit, quocirca Turcarum Imperator, ne saltem ejus frater libertati redditus, nova in eum moliretur, ultro ad ejus sustentationem quadraginta aureorum millia annuatim transmiserit. Hæc passim in omnibus Scriptoribus Ecclesiasticis referuntur, quæ an sinceræ voluntati Turcis bellum inferendi repugnent, Lectoris judicio relinquimus. Vide Hist. contin. Lib. CXVIII. §. 6.

omnium, quicumque in Ægypto ac Syria Sæcul. XV.
A.C. 1490.
reliqui forent, Christianorum cæde ul-
timum, eosque se acerbissimis tormentis
confecturum. Verum Franciscanus apud
Hispanos demandata sibi provincia haud
functus est, sed duntaxat Ferdinandum
Neapolis Regem de mandati sui ratione
certiorem reddidit; hic ergo cum Mau-
ris plus æquo faveret, Ferdinandum Ar-
ragonis Regem, ut a bello cessaret, ad-
monuit: ast Ferdinandus nec Sulta-
ni minis territus, nec Neapolitani mo-
nitis permotus, eidem per literas susce-
pti in Mauros belli æquitatem exposuit.
Franciscanus Romam perveniens, atque
ad Pontificis alloquium admissus, Zizi-
mum sibi tradi postulabat, ut Sultanus
eum copiis suis præficere valeret, Pon-
tifici pollicitus, se in ejus locum quadrin-
genta aureorum millia numeraturum, u-
nacum urbe Jerosolymitana deinceps
Christianorum imperio tradenda: præ-
terea obtulit, se omnibus Christi cultoribus
liberam terram sanctam absque
omni tributo invisendi facultatem con-
cessurum, ac omnes, ne quidem ipsa
Constantinopoli excepta urbes, quas
Turcis eriperet, summo Pontifici reddi-
rurum. Super hisce promissis frequens
erat consultatio præsentibus semper Car-
dinalibus, nihil tamen hac in re con-
clusum est.